Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36948
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

est substancia cui no est peccatu
in conscientia Diuites & pauper
ut bonu et iom tempe multo
illoz hylaris Qui cuct bonu
pletau aditu oculu sui Bong
diues qui iuenit est sine ma
cula substancia i iustoru sic sluni
scabunt & et sic tonitanu mag
nu i pluuia pcaussbui est
nequissima paupta in oce
impij laborabit semp in di
minuoz metus & in sine sit
in ops Bona et mala vita
et mores paupta & honestas
adeo sunt Clemento paupta
in tempe habundantie & ne
cessitate; paupt in die diuitiaz
Augustinus Plus est paupi
videre celum stellatu quam
diuiti terrenu in auratu Ero
nimus Quantu honos maio
tantu maiora pirula Cito pati
insidias gloriosus Non latus
est possidere diuitias sed pspo
cat contempne Sufficit nob
de pauibus huius sili angustius
agitare quit necesse est sensu
ad ima extende que aut con
sequi non possumus aut cito
amittenta ponimus Quam diu
desiamus in oculis sili et anima
nostra possessioni priuatoriis
denuta est ne deo libere cogi
tare nos possumus Gregorius
Serena pulchitudo confundit
cui celestudo celestis aperitur sili
stio potens quilibet sed fructu
ad ut bene operamur & impe
dimentu psta eterni premio
plus solent nocua diuitum
quam pauperum sari Solent
eni rere habundantia talo magis
adunno timor mente subiace
quito magis hanc cupit diuita
agitare Admoiore dolore mte
monent dampna maiora
nunqua tam sine dolore amittit
n qd sine amore possidet Qui
quit tempalia ut deseruia sed
quit occasu petit q dd supna
desiderat quia mocicute habi
tet demonstrat Lyranus
Denam de adusus mundi ille
sentit mu et letitia & gloria eius
in mundo est ille igitur mereat
et deflet si sibi male sit in seclo
cu hu non pot esse pp seculu
Isidorus Diuites in hac falla
ti vita du de pote & terrenu
habundantia gloria desinit re
pente hoc qua nescit mpuip
citu rapiuntur atq absorbere
profunde euuandi etinus ethene
in tendys deputant Qui tu
quisq amplius slatui honore
dignitate sublimat tanto qui
cuiq ponderibus affligat Si
eni vir valet pata alie de uitad
nd quaty quito magis occupatur
sili deiunctus Qui in seculo
bene tepali impat sine fine i
petuu regnat ut de gloria sculi
nunq ad eternam insist gloria qui
dd prauc regnu accepent post
vestem fulgente & nitore spere
et lapillos lunie nudi & miseri
ad miseria torquendi descendit
Ho malicia plebis & ia reges
mutant et qui ante videbat
esse boni accepto regno fuit que
quosdam superbos diuites iecum